

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ignatii Loiolae Vita

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Societas augetur, distribuuntur prouinciae. Cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11486

non satis amplum illud quidem aut commodum, sed tamen in celeberrima vrbis regione, & ad Societatis functiones in primis idonea: cuius loco, dum hæc scriberemus, Alexander Farnesius Cardinalis, Pauli III. Pontificis maximi nepos, ædem nomini IESV magnificentissimam regio sumptu exstruebat. Ei templo deinde adjuncta domus est, quam hoc tempore patres incolunt, Philippi Archinti beneficio, Salassiorum Episcopi, qui tum Pontificis vices in diœcesi Urbana gerebat, viri de Societate vniuersa in primis optimè meriti. In eo igitur templo Ignatius, professionis lege, sex & quadraginta diebus Christianæ catechesi operam dedit è loco superiore, magna & assidua non modò plebis, verùm etiam præstantium virorum frequentia: prorsus, vt quidam ex optimatibus palàm gloriarentur, beatòsque se ferrent, quòd nullam omnino ex Ignatii concionibus omisissent. Agendi autem rationem sequebatur eiusmodi: Fidei præcepta, & mysteria cognitu necessaria, primùm ad vulgi captum explanabat, iterabatque, vbi opus esset, eadem sæpius: deinde opportunis digressionibus certos interim locos tractabat fusiùs, non tam ad ingenii, vel doctrinæ ostentationem, quàm ad pietatem excitandam, populùmque permo- uendum accommodatos. Idque tam veris grauibusque sententiis, tam ardenti vultu oculisque, vt diuini amoris ignem vndique spirare videretur, minimè facatæ eloquentiæ vir, nec in singulas voces numerosque sollicitæ, sed ingenti animo, prout impetus tulerat, sua sensa prosequens. Itaque perorationem eius non ineptus populi plausus aut stulta facundiæ cõmendatio sequebatur, sed alta suspiria gemitusque, & anteaactæ vitæ detestatio salutaris: vt vel defixis humi oculis, tristes ac sibi met irati discederent, vel etiam illico sese ad sacerdotum pedes abjicerent confitendi causa, tanto cum fletu atque singultibus, vt linguam soluere aut vocem in verba formare vix possent.

SOCIETAS AVGETVR, DISTRIBUTVR
IN PROVINCIÆ.

CAPVT XV.

INTER hæc Societas majorem in modum crescere, sublatiisque Pontificis decreto cancellis, quos initio idem Põci fex (vt dictum est) illi probandæ præfixerat, multi certatim ad
milli.

militiam spiritualem Ignatio dare nomina. Cumque noui ordi-
 nis tanta bonusque odor instituti operis maneret quotidie latius;
 Patres variis orbis terrarum locis vehementer expetebantur. Itaque
 ab Romana domo, tamquam à metropoli, disunctissimas in re-
 giones, ciuitatum Regumque inuitatu, missæ coloniarum; domusque
 vel collegia ingenti approbatione constituta: primùm omnium
 in Lusitania, atque adeò in ipsamet India, sumptu ac munificen-
 tia Regum Lusitanicæ; tum aliorum pietate in Hispania, Gallia,
 Germania, Italia. sed cum aliæ pleræque nationes auidè Socie-
 tatem amplexæ sunt, tum verò Sicilia & inuitauit perhonorificè,
 & permissu Põtificis maximi acceptam, in primis copiosè ac be-
 nignè tractauit; adnitente præsertim Ioanne Vega Hispano, (quì
 regnum illud pro Cæsare administrabat) præstanti non minùs re-
 ligione quàm prudentia viro; cuius, etiam antea, dum Romæ le-
 gatus Cæsaris ageret, plurima & maxima in Ignatium & socios
 egregiè cuiusdam beneuolentiæ documenta constiterant. Itaque
 tam latè iam fusa Societate, non modò collegiis domibusve re-
 ctiores præficere, vt antea, sed etià Prouinciales præpositos, quos
 appellant, cum ampla potestate in singulas nationes describere
 coactus Ignatius est. Ac primùm Lusitanicæ præposuit Simonem
 Roterigium, deinde Hispanicæ Antoniũ Araozium Cantabrum,
 Italicæ Iacobum Lainem, Indicæ Franciscum Xauerium, Germa-
 nicæ Petrum Canisium, Gallicæ Paschasium Broetium, aliisque
 deinceps alios. Nam vrbanam prouinciam, nisi si quando gra-
 uiori valetudine premeretur, ad extremum vsq; ipse administra-
 uir. Interea de Societatis vniuersæ progressu mirè sollicitus, à sin-
 gulis Prouincialibus per litteras pensum exigere; vnicuique man-
 dare diligentissimè quæ è re communi essent; Romæ verò, præter
 domesticæ disciplinæ curam, de qua dictum est, cæterasque fun-
 ctiones, multa & grauia quæ ad incrementum ac defensionem
 Catholicæ fidei pertinerent, partim cum summo Pontifice, Car-
 dinalibus, Legatisque Principum coràm, partim etiam cum ipsis
 Regibus atque Principibus per epistolas interpretes agere. Acce-
 debat ad hæc, sollicitudo ingens atque indefessus labor in suble-
 uandis pauperum difficultatibus; orbium orbiumque educa-
 tione ac pudicitia procuranda tuendaque; & perditis mulierculis
 à turpi quæstu ad frugem & continentiam traducendis.

VARIAE